

Zasady wyceny aktywów i pasywów oraz ustalania i rozliczania wyniku finansowego

I. Obowiązujące zasady wyceny aktywów i pasywów na dzień bilansowy:

1. Środki trwałe

Za środki trwałe uznaje się stanowiące własność Związku Gmin Krajny zwanego dalej Związkiem: nieruchomości (w tym grunty, budowle, budynki), maszyny i urządzenia, środki transportu oraz inne kompletne i zdadne do użycia w momencie przyjęcia do używania przedmioty o przewidywanym okresie używania dłuższym niż jeden rok.

Środki trwałe w dniu przyjęcia do użytkowania wycenia się:

- w przypadku zakupu – według ceny nabycia lub ceny zakupu,
- w przypadku przyjęcia z inwestycji – według kosztów wytworzenia, które obejmują ogół kosztów poniesionej przez jednostkę za okres ich budowy, montażu przystosowania i ulepszenia do dnia przyjęcia do używania,
- w przypadku spadku lub darowizny – wg wartości godziwej z dnia otrzymania lub w niższej wartości określonej w umowie o przekazaniu,
- w przypadku ujawnienia w trakcie inwentaryzacji – wg posiadanych dokumentów z uwzględnieniem zużycia, a przy ich braku wg wartości godziwej,
- w przypadku otrzymania środka na skutek wymiany środka niesprawnego – w wysokości wynikającej z dowodu dostawcy, z podaniem cech szczególnych nowego środka.

Na dzień bilansowy środki trwałe (z wyjątkiem gruntów których się nie umarza), wycenia się w wartości netto, tj. z uwzględnieniem odpisów umorzeniowych ustalonych na dzień bilansowy.

Środki trwałe umarza się i amortyzuje jednorazowo za okres całego roku w grudniu, przy zastosowaniu stawek określonych w przepisach o podatku dochodowym od osób prawnych. W jednostce przyjęto metodę liniową dla wszystkich środków trwałych.

Umorzenie ujmowane jest na koncie 071 „Umorzenie środków trwałych oraz wartości niematerialnych i prawnych”. Amortyzacja obciąża konto 400 „Amortyzacja”

Okres lub stawkę amortyzacji określa się na dzień przyjęcia środka trwałego do użytkowania, a odpisów umorzeniowych dokonuje się począwszy od następnego miesiąca po miesiącu, w którym je przyjęto do używania.

2. Pozostałe środki trwałe to aktywa nie będące podstawowymi środkami trwałymi. Zalicza się do nich aktywa rzeczowe pozostałe o wartości nie przekraczającej wartości ustalonej w przepisach o podatku dochodowym od osób prawnych, dla których - odpisy amortyzacyjne są uznawane za koszt uzyskania przychodu w 100% ich wartości w momencie oddania do użytkowania. Aktualnie jest to kwota 3 500 zł.

Przyjmuje się następujące metody prowadzenia ewidencji analitycznej pozostałych środków trwałych:

- ewidencją ilościowo-wartościową objęto środki trwałe od wartości powyżej 200 zł do 3 500 zł,
- przedmioty o okresie używania dłuższym niż 1 rok lecz o wartości jednostkowej nie przekraczającej 200 zł., bezpośrednio obciąża koszty pod datą przekazania do użytkowania w pełnej wartości początkowej, jako zużycie materiałów (nie podlegają ewidencji wartościowej i ilościowej).

Pozostałe środki trwałe ujmuje się w ewidencji ilościowo-wartościowej na koncie 013 „Pozostałe środki trwałe” i umarza się je w 100% w miesiącu przyjęcia do użytkowania, a umorzenie to ujmowane jest na koncie 072 „Umorzenie pozostałych środków trwałych oraz wartości niematerialnych i prawnych oraz zbiorów bibliotecznych” w korespondencji z kontem 401 „Zużycie materiałów i energii”.

3. Wartości niematerialne i prawne nabyte z własnych środków wprowadza się do ewidencji w cenie nabycia, zaś otrzymane nieodpłatnie na podstawie decyzji właściwego organu w wartości określonej w tej decyzji, a otrzymane na podstawie darowizny w wartości rynkowej na dzień nabycia.

Wartości niematerialne i prawne o wartości wyższej od wartości ustalonej w przepisach o podatku dochodowym dla osób prawnych (z wyjątkiem związanymi z pomocami dydaktycznymi) podlegają umarzaniu na podstawie aktualnego planu amortyzacji. Jeżeli wartość oprogramowania jest wliczona w cenę zestawu komputerowego i jest to np. oprogramowanie typu Windows, jego wartość ujmuje się w cenie całego zestawu.

Stawki amortyzacyjne dla WNiP ustalone są zgodnie ze stawkami określonymi w przepisach o podatku dochodowym od osób prawnych (załącznik nr 1 do ustawy z dnia 15 lutego 1992 r. tj. Dz. U. z 2000 r.). Okres lub stawkę i metodę amortyzacji określa się na dzień przyjęcia wartości niematerialnych i prawnych do użytkowania, a odpisów dokonuje się

począwszy od miesiąca następującego po miesiącu przyjęcia tych wartości do użytkowania. Odpisów dokonuje się na koniec roku budżetowego.

Umorzenie ujmowane jest na koncie 071 „Umorzenie środków trwałych oraz wartości niematerialnych i prawnych”. Amortyzacja obciąża konto 400 „Amortyzacja”

Wartości niematerialne i prawne zakupione ze środków na wydatki bieżące oraz stanowiące pierwsze wyposażenie nowych obiektów o wartości niższej od wymienionej w ustawie o podatku dochodowym dla osób prawnych, a także będącymi pomocami dydaktycznymi albo ich nieodłącznymi częściami traktuje się jako pozostałe wartości niematerialne i prawne, które umarżane są w 100% w miesiącu przyjęcia do użytkowania, a umorzenie to ujmowane jest na koncie 072-2 „Umorzenie pozostałych środków trwałych oraz wartości niematerialnych i prawnych oraz zbiorów bibliotecznych” w korespondencji z kontem 401 „Zużycie materiałów i energii”.

4. Środki trwale w budowie to koszty poniesione w okresie budowy, montażu, przystosowania, ulepszenia i nabycia podstawowych środków trwałych oraz koszty nabycia pozostałych środków trwałych stanowiących pierwsze wyposażenie nowych obiektów zliczone do dnia bilansowego lub do dnia zakończenia inwestycji. Wycenia się je w wysokości ogółu kosztów pozostających w bezpośrednim związku z ich nabyciem lub wytworzeniem.

5. Udziały w innych jednostkach oraz inne inwestycje zaliczone do aktywów trwałych - według ceny nabycia pomniejszonej o odpisy z tytułu trwałej utraty wartości lub według wartości godziwej,

6. Rzeczowe składniki aktywów obrotowych - według cen nabycia lub kosztów wytworzenia nie wyższych od cen ich sprzedaży netto na dzień bilansowy.

7. Środki pieniężne w kasie i na rachunkach bankowych wycenia się według wartości nominalnej.

8. Należności krótkoterminowe wyceniane są w wartości nominalnej, a na dzień bilansowy w wysokości wymagalnej zapłaty, czyli łącznie z wymagalnymi odsetkami z zachowaniem zasady ostrożności.

Odsetki od należności, w tym również tych, do których stosuje się przepisy dotyczące zobowiązań podatkowych, ujmuje się w momencie zapłaty lub na koniec kwartału w wysokości odsetek należnych na koniec kwartału. Nie nalicza się odsetek od zaległości podatkowych nieprzekraczających trzykrotności wartości opłaty dodatkowej pobranej przez „Pocztę Polską Spółkę Akcyjną” za polecenie przesyłki listowej (art. 54 § 1 pkt 5 Ordynacji).

9. Zobowiązania - w kwocie wymagalnej zapłaty, przy czym zobowiązanie finansowe, które

uregulowanie zgodnie z umową następuje drogą wydania aktywów finansowych innych niż środki pieniężne lub wymiany na instrumenty finansowe - według wartości godziwej.

10. Fundusze własne oraz pozostałe aktywa i pasywa - w wartości nominalnej.

11. Ustala się następujące zasady ewidencji i rozliczania kosztów, dochodów i wydatków:

- a) koszty ujmuje się tylko na kontach zespołu 4 „Koszty według rodzajów i ich rozliczanie”,
- b) opłacane z góry: prenumeraty, znaczki pocztowe, wszelkie abonamenty, ubezpieczenia majątkowe i inne bez względu na wartość, nie podlegają rozliczeniom w czasie za pośrednictwem rozliczeń międzyokresowych kosztów, księguje się je w koszty miesiąca, w którym zostały poniesione (zasada istotności),
- c) dochody i wydatki ujmuje się w księgach w terminie ich zapłaty, niezależnie od rocznego budżetu, którego dotyczą,
- d) mimo braku przepisów upoważniających do uznawania zwrotu wydatków w jednostkach budżetowych, niektóre wpływy środków finansowych traktuje się nie jako przychody lecz właśnie jako zwroty wydatków. Zasada taka ma miejsce np. w przypadku refundacji kwoty wynagrodzeń i składki ZUS dokonywanych przez Powiatowy Urząd Pracy w danym roku, jak również w przypadku dokonywania zwrotu wydatków na podstawie zawartych umów i porozumień. Warunkiem zaksięgowania wpływu środków pieniężnych jako zwrot wydatku jest fakt, że wydatki te dotyczą roku bieżącego. Refundacja wydatków dokonywanych w roku ubiegłym traktowana jest jako dochód roku bieżącego.

12. Zgodnie z art. 4 ust. 4 oraz art. 8 ustawy o rachunkowości wprowadza się następujące uproszczenia, które nie mają istotnego wpływu na wynik finansowy:

- a) zarachowanie w koszty operacji gospodarczych następuje w korespondencji kont kosztów i wydatków poprzez konta rozrachunkowe kontrahentów.
- b) przychody i koszty okresu sprawozdawczego obejmują wszystkie dowody zewnętrzne i wewnętrzne dotyczące operacji gospodarczych tego okresu, które wpłynęły do biura Związku do 06-go dnia miesiąca następnego za miesiąc poprzedni. Wyjątek stanowi zamknięcia roku obrotowego, gdzie uwzględnia się wszystkie operacje gospodarcze, ujawnione do momentu zamknięcia ksiąg rachunkowych.

II. Ustalanie wyniku finansowego.

Wynik finansowy jednostki ustalany jest zgodnie z wariantem porównawczym rachunku zysków i strat na koncie 860 „Wynik finansowy”

Na wynik finansowy netto składa się wynik na działalności operacyjnej, operacjach finansowych i operacjach nadzwyczajnych , w tym :

- wynik działalności operacyjnej jest to różnica między sumą należnych przychodów i dochodów operacyjnych z uwzględnieniem dotacji i innych zwiększeń lub zmniejszeń, a wartością poniesionych od początku roku kosztów operacyjnych.
- wynik na operacjach finansowych jest to różnica między należnymi dochodami, a w szczególności z tytułu udziałów w innych jednostkach, papierów wartościowych, odsetek od pożyczek i należności , zysków ze sprzedaży papierów wartościowych, oprocentowanie lokat i rachunków bankowych, a kosztami operacji finansowych, odsetek od zobowiązań , prowizji od pożyczek, strat na sprzedaży papierów wartościowych, wynik na operacjach nadzwyczajnych jest to różnica między uzyskanymi zyskami nadzwyczajnymi, a poniesionymi stratami nadzwyczajnymi .

Przez zyski i straty nadzwyczajne należy rozumieć skutki finansowe zdarzeń powstające niepowtarzalnie poza zwykłą działalnością, w szczególności spowodowanych zdarzeniami losowymi.

Wynik wykonania budżetu (niedobór lub nadwyżka budżetu) wykazywana jest w bilansie z wykonania budżetu i ustalany jest na koncie 961 „Wynik wykonania budżetu” poprzez porównanie kasowo zrealizowanych w danym roku dochodów i wydatków budżetowych.

Operacje wynikowe, które nie powodują zwiększenia wydatków i dochodów danego roku budżetowego (tzw. operacje nie kasowe), dotyczące przychodów i kosztów finansowych oraz pozostałych przychodów i kosztów operacyjnych, ujmowane są na koncie 962 „Wynik na pozostałych operacjach”